

Uchwała Nr XVIII/221/2020
Rady Powiatu w Olsztynie
z dnia 27 listopada 2020 r.

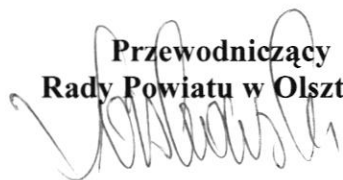
w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Olsztynie

Na podstawie art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.) **uchwała się**, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się ze skargą pani Małgorzaty G. na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Olsztynie, uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu w Olsztynie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Powiatu w Olsztynie
Jerzy Laskowski

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, skargi na kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych rozstrzyga rada powiatu.

W dniu 15 października 2020 r. do Starosty Olsztyńskiego wpłynęła skarga pani Małgorzaty G. na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Olsztynie.

Skarżąca zarzuciła Dyrektorowi PCPR brak wsparcia i pomocy, oraz niesprawiedliwe i dyskryminujące traktowanie, w trakcie starań o:

- zatrudnienie w prowadzonej przez panią G. rodzinie zastępczej osoby do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi,*
- przekwalifikowanie rodziny prowadzonej przez panią G. na zawodową rodzinę zastępczą,*
- sfinansowanie zakupu nowego łóżka dla jednego z podopiecznych, który uległ wypadkowi i miał uszkodzony kręgosłup.*

Skarżąca zarzuciła również Dyrektorowi PCPR, że przydzielenie jej koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej odbyło się w sposób „siłowy”, z naruszeniem przepisów ustawy.

Starosta Olsztyński przekazał skargę według właściwości Przewodniczącemu Rady Powiatu w Olsztynie. Przewodniczący skierował ją do rozpatrzenia przez Komisję Skarg,

Wniosków i Petycji.

Komisja rozpatrywała skargę na posiedzeniu w dniu 13 listopada 2020 r. Zapoznała się z jej treścią oraz ustnymi i pisemnymi wyjaśnieniami Dyrektora PCPR. Komisja ustaliła, że:

- pani Małgorzata G. od 2014 roku pełni funkcję niezawodowej rodziny zastępczej dla trójki (do niedawna czwórki) swoich siostrzeńców, oraz od 2019 roku funkcję spokrewnionej rodziny zastępczej dla swojej wnuczki,*

- pierwszy wniosek o zatrudnienie w swojej rodzinie osoby do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich pani G. złożyła we wrześniu 2015 r. – zgodnie z sugestią pracującego wówczas z rodziną koordynatora. Umowa zlecenia ze wskazaną osobą (była nią nauczycielka przedszkola) została zawarta na okres od 6.10.2015 r. do 31.12.2016 r. W dniu 20.12.2016 r. pani G. złożyła wniosek, w którym zrezygnowała ze współpracy z dotychczasową osobą i wniosła o zatrudnienie w tej roli swojego partnera życiowego – pana Adama B. PCPR, kierując się trudną sytuacją rodziny, wyraził zgodę i Pan Adam B. został zatrudniony na okres od 1.01.2017 r. do 31.12.2018 r. Po raz kolejny partner pani G. został zatrudniony na okres od 27.11.2019 r. do 30.06.2020 r. Kolejne wnioski były rozpatrywane negatywnie. PCPR wielokrotnie zwracało uwagę, że osoba zatrudniona w charakterze pomocy rodziny powinna pochodzić z zewnątrz, a pan Adam B., pomimo młodego wieku i dobrego stanu zdrowia, nie podejmuje zatrudnienia i nie posiada stałego źródła dochodu. Uzasadniając odmowę PCPR wskazało również, że dzieci przebywające w niezawodowej rodzinie zastępczej są już w wieku szkolnym i przed południem przebywają w szkołach, a wtedy nie wymagają opieki,*

- funkcja niezawodowej rodziny zastępczej została powierzona pani Małgorzacie G. przez Sąd w roku 2014. W uzgodnieniu z Sądem pracownicy PCPR przeprowadzili z panią G. indywidualne, jednodniowe szkolenie, które w świetle prawa nie daje kwalifikacji do pełnienia funkcji niezawodowej rodziny zastępczej. W maju 2017 roku Pani Małgorzata G. złożyła wniosek o przekształcenie w rodzinę zastępczą zawodową. PCPR, po przeprowadzeniu analizy sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej rodziny, uzgodnił z panią G., że w pierwszej kolejności zarówno ona, jak i jej partner powinni przejść pełne szkolenie dla kandydatów na rodziny niezawodowe, którego jak dotąd nie odbyli. Pani Małgorzata G. takie szkolenie odbyła i ostatecznie w lutym 2019 roku zostało jej wydane zaświadczenie kwalifikacyjne. Natomiast pan Adam B. nie uczestniczył w pięciu sesjach szkoleniowych, pomimo otrzymania informacji, że warunkiem ukończenia kursu jest uczestnictwo we wszystkich sesjach. W związku z powyższym PCPR odmówiło mu wystawienia świadectwa kwalifikacyjnego. Kolejne wnioski pani G., składane w roku 2020, zostały rozpatrzone negatywnie.*

- w grudniu 2019 roku pani G. złożyła do PCPR wniosek o przyznanie jednorazowego świadczenia na pokrycie kosztów związanych z wystąpieniem zdarzenia losowego, tj. zakup nowego łóżka. PCPR wydało decyzję odmowną uzasadniając, że zaistniałe uszkodzenie łóżka nie miało charakteru zdarzenia losowego, a zakup może być sfinansowany z bieżących świadczeń na utrzymanie dziecka. Pani G. otrzymuje comiesięcznie świadczenie w wysokości 4.272 zł na pokrycie kosztów utrzymania dzieci oraz 2000 zł z tytułu dodatków wychowawczych.*

- w dniu 9 stycznia 2020 r. zostało wysłane do pani G. pismo z informacją o objęciu jej rodziny zastępczej wsparciem ze strony nowego koordynatora, oraz oświadczenie do wypełnienia, dotyczące wyrażenia zgody na objęcie wsparciem koordynatora. Z uwagi na brak odpowiedzi, oraz utrudniony kontakt telefoniczny i osobisty z panią G. PCPR w dniu 13 lutego 2020 r. wysłało kolejne pismo z prośbą o wyjaśnienie zaistniałej sytuacji i ustosunkowanie się co do dalszej współpracy z koordynatorem. Do dnia dzisiejszego pani G. nie odpowiedziała na ww. pisma. W dniu 24 lutego 2020 r. koordynator skontaktował się telefonicznie z panią G. w celu ustalenia wizyty w środowisku. Spotkanie odbyło się następnego dnia. W jego trakcie Pani Małgorzata G. złożyła pisemne oświadczenie o wyrażeniu zgody na objęcie wsparciem koordynatora. W dniu 13 października 2020 r. podczas wizyty koordynatora w domu (celem*

przekazania dwóch laptopów do nauki zdalnej) pani G. zarzucała koordynatorowi brak wsparcia i pomocy w zakresie starań o zatrudnienie pana Adama B., jako osoby do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi. Koordynator poinformował panią G. o możliwości rezygnacji z jego opieki. Dotychczas Pani G. nie złożyła takiego wniosku.

Po zapoznaniu się ze sprawą Komisja stwierdziła, co następuje:

- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w ramach współpracy z rodziną zastępczą pani Małgorzaty G. nigdy nie postępowało wbrew prawu, wszystkie działania PCPR były zgodne z przepisami,
- rodzina zastępcza pani G. otrzymywała wszystkie przewidziane prawem świadczenia obligatoryjne i fakultatywne. Łączna wysokość tych świadczeń w latach 2014-2020 wyniosła 545.115 zł,
- pani G. i jej partner nie spełniają warunków umożliwiających przekształcenie ich rodziny w rodzinę zastępczą zawodową. Pan Adam B. nie ukończył nawet kursu kwalifikacyjnego dla kandydatów na niezawodowych rodziców zastępczych,
- PCPR, nawet kierując się szeroko pojętym dobrem dzieci i rodziny, nie może podejmować czynności i świadczyć usług, na które prawo nie pozwala.

W związku z powyższym Komisja Skarg Wniosków i Petycji uznała, że skarga pani Małgorzaty G. na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Olsztynie jest bezzasadna.

PRZEWIDYWANE SKUTKI FINANSOWE

Podjęcie uchwały nie wywołuje skutków finansowych dla budżetu Powiatu Olsztyńskiego.